

NYHETS BREV

ADDIS
ABABA

Stiftelsen Fistulasjukhuset –
Hamlin Fistula Sweden

Nyhetsbrev Nr. 60 April 2020

DR CATHERINE HAMLIN IN MEMORIAM

-Välkomna kära ni, sa hon. Jag har bakat en kaka till er...

Det var en sen kväll Christina och jag kom fram till Addis Abeba och Fistulasjukhuset, där Dr Hamlin hade väntat på oss. Det sjukhuset för förlossnings-skadade kvinnor samlade vår stiftelse i Sverige pengar till och det började finnas i mångas medvetande även här hemma.

För oss, som så småningom startade Fistulastiftelsen i Sverige,

började resan in i de grymt skadade kvinnornas liv 1984. KIB - Kvinnorådet för Internationellt Bistånd, där jag företrädde SKV, gjorde en resa till Afrika. Vi medlemmar delade upp oss i grupper för olika länder. Jag var en av dem som hade valt bli i Etiopien. Och där väntade en upplevelse som ingen av oss någonsin kunde eller ville glömma.

Vi kom till Fistulasjukhuset. Där låg många kvinnor i en stor, ljus sal. Stora fönster vette ut mot en prunkande trädgård. Allt var så lugnt och fint. Vi fick träffa läkarparet Reginald och Catherine Hamlin. De tog oss med till ett litet rum där en av patienterna väntade.

- Titta här, säger Dr Ronald Hamlin, medan han håller ett papper mot fönstret. Med näven gör han ett stort hål i pappret...

- Precis så har ditt lilla barn försökt ta sig ut i världen ur din kropp! Han håller beskyddande sin arm runt den lilla kvinnan.

- Men vet du, vi har hittat en metod för hur vi ska laga det hålet så att din urin inte längre ska kunna rinna ur dig som den gör nu. Och han beskriver hur de ska ta en bit hud ur kvinnans egen kropp och lappa och laga hålet (som kallas fistel).

- Stitch, stitch, säger Dr Catherine, så syr vi och så blir du hel igen! Storögd och med total tillit tittar patienten på doktorerna. Och vi, välutbildade kvinnor från fjärran Europa, vi gråter. Att vi inte hade haft en aning om vad och hur och varför... ?

Vid återkomsten till Sverige ville vi stödja detta kämpande sjukhus. Efter fyra år kom så äntligen vår stiftelse till stånd. Och många av medlemmarna har sedan dess kunnat uppleva Fistulasjukhusets aktiviteter – och ALLA har träffat Dr Catherine och ALLA har upplevt en direkta tillit och beundran för denna kvinna som inte bara var en mycket skicklig kirurg, utan en medmänniska för oss alla.

I sin bok "The Hospital by the River" skriver Catherine Hamlin om hur hon och maken en dag blev kallade till hälsoministeriet för att förklara vad för slags epidemi som drabbat Addis Abeba med alla dessa fistulasjuka som strömmade till.

- Nej, det är ingen epidemi, svarade de, det har pågått sedan tidernas begynnelse. Det nya är att vi har hittat en metod att göra något åt det.

Med en oerhörd envishet och offervilja arbetade Hamlins för målet att denna 'företeelse', som dödar bebisarna i en utdragen födelsekamp, vållar mödrarna så stort lidande och en tillvaro i utstötthet pga inkontinens, att den ska utrotas, en gång för alla.

Fyra presidenter har hunnit styra Etiopien sedan Fistulasjukhusets tillblivelse 1974, med början under kejsar Haile Selassie. Och alla har mer eller mindre välvilligt stött arbetet eller åtminstone låtit dem hållas. Även den nuvarande presidenten, mottagaren av Nobels fredspris 2019, Abiy Ahmed, har besökt sjukhuset och försäkrat det sitt aktiva stöd.

Och målet rycker närmare och närmare! I landet har medvetenheten spridits ordentligt om fistulaföreteelsen och vad man kan göra åt den. Fler och fler barnmorskor har utexaminerats ur skolorna, och fler och fler länder skickar läkare till Fistulasjukhuset för att lära.

När Fistulasjukhuset firade sitt 25-årsjubileum år 1999 var jag också där. Den dåvarande presidenten Meles Zenawi poängterade i sitt tal att Catherine Hamlins hemland Australien försett Etiopien med två viktiga saker, paret Hamlin och eucalyptusträdet – det virke som används överallt i landet. Reginald Hamlin fanns med på ett stort porträtt. Han hade dött redan år 1993.

Jag tänker med vemod och tillit på den ortodoxa kyrkans patriark som vid samma jubileumsmöte spände ögonen i presidenten och talade klarspråk:

- Det är helt otillbörligt att en enda kvinna i detta land ska behöva genomgå dessa fruktansvärda lidanden. Vi måste sätta stopp för det! Och han efterlyste fler kliniker på landsbygden, mer upplysning och framförallt slut på barnnäktenskapen.

Catherine knegade på, och mycket av det önskade uppfylldes gradvis, och medvetenheten spreds och sprids. Medarbetarna i olika länder blir allt fler.

Så var du än befinner dig nu, kära Catherine Hamlin, så försäkras du vår stora beundran, tillit och kärlek för en gärning som överträffar det mesta en sträng gud eller patriark skulle kunna önska av sina undersåtar: att vara sin nästas hjälpare och vän.

Med de mest kärleksfulla hälsningar

Erni Friholt, Fistulastiftelsen i Sverige

Dr. Catherine Hamlin begravs med hedersbetygelser

Dr. Catherine Hamlin avled fridfullt i sitt hem 96 år gammal. Hon begravdes bredvid sin man Reg med alla hedersbetygelser den 23 mars i den brittiska krigskyrkogården i Addis Abeba. En orkester ledde det månghövdade begravningsföljet fram till kyrkogården, där sonen Richard Hamlin höll tal över sin mor. Mängder med vita rosor omgav kistan och allmänheten inbjöds skriva kondoleanser i en minnesbok.

Premiärminister Dr. Abiy Ahmed uttryckte sin sorg över hennes bortgång i sociala medier: "Ethiopien har förlorat en pärla till kvinna som ägnat mer än 60 år av sitt liv åt att ge tusentals kvinnor sin värdighet åter".

President Sahle-Work Zewde sade för sin del: "Dr Hamlin var en hjälte som räddade mer än 60 000 etiopiska kvinnor och flickor från obstetrisk fistula. Jag är övertygad om att alla professionella yrkesutövare som utbildats genom åren genom hennes försorg kommer att fortsätta hennes arbete på det sjukhus hon grundade."

Helgonet i Addis Abeba

The Weekend Australia 3 feb. 2018. Artikeln är fritt översatt till svenska av Birgitta Collenius.

Under sex decennier har Dr. Catherine Hamlin skänkt värdighet och hopp åt unga, etiopiska kvinnor, som skadats av tidiga graviditeter och utdragna födselar. Trots sina 94 år släpper hon inte kontakten med och intresset för sitt och makens livsverk - Fistulasjukhuset i Addis Abeba.

-På min vandring utmed Africa's Blå Nilen i norra Etiopien, stötte jag ihop med en ung man ur orsbefolkningen, som frågade varifrån jag kom. - Ah, Australien, sa han med ett brett leende "Crocodile Dundee och Catherine Hamlin". En försäljare, som kände igen dekalen på min resväska, stannade mig och sa "Vi tänker på henne som Moder Teresa. Hon har varit så vänlig mot oss". I taxin

i den intensiva trafiken i Addis Abeba frågar chauffören mig vem jag ska besöka. "Oh my God", utropade han. "Catherine Hamlin! Hon är en sådan god kvinna, så god. Hon är ett helgon".

Hans ord låg närmare sanningen än han kunde ana. Catherine Hamlin - den flerfaldigt belönade gynekologen och förlossningsläkaren från Sydney - två gånger nominerad till Nobels fredspris för sitt arbete med att under nästan 60 år hjälpa förlossningsskadade unga kvinnor i ett av världens fattigaste länder - är nu på väg att helgonförklaras av den etiopiska kyrkan.

Men smickret biter inte på damen i fråga. Hon sitter oberörd i sin rosamönstrade länstol i det övermöblerade vardagsrummet i huset av lertegel, som uppförts intill det kvinnosjukhus Catherine och mannen Reg lade grunden till 1975. Hon är mer oroad över att hon inte har någon citronkaka att bjuda på. Hon sneglar mot svartvitfotot på pianot av en ung stilig Reg Hamlin.

Catherine ler ömt, rättar till kjolen och sin blå cardigan samt bjuder med en ursäkt på småkakor istället.

"Verkligen, jag är bara en vanlig kvinna", betonar Catherine H. "Allt jag kan göra är att fortsätta med det arbete vi dragit igång och att berätta om dessa kvinnoöden. Det handlar verkligen inte bara om mig. Min man var den som drog igång allt. Han var den drivande kraften. Och jag har mycket hängiven personal, så vi är många som gör ett gott arbete här, inte bara jag. Får jag servera lite mer te?" Hon ler vänligt och hennes ständige medhjälpare Mamitu skyndar iväg för att hämta en nybryggd kanna. Mamitu var en av paret Hamlins första fistulapatienter. Hon saknade tidigare skolning men utbildade sig genom sjukhusets försorg.

"Jag varken lagar mat eller arbetar numera", fortsätter Catherine H sorgset. Hennes vackert modulerade accent minner om en svunnen tid. "Jag slutade operera för fem år sedan, när jag var 89 år. Mitt minne är inte heller så bra, men jag hoppas komma ihåg sådant som är riktigt viktigt. Jag har gravplats reserverad intill min man. Det är en stor, lite finare kyrkogård. Min värsta fasa är att bli lagd i en kista medan jag fortfarande är vid liv. Jag hoppas verkligen att det aldrig kommer att ske."

Hon skrattar lite flickaktigt och berättar om när hon och maken Reg anlände till Etiopien 1959 med sexårige sonen Richard på ett treårigt kontrakt för att starta en barnmorskeverksamhet (barnbördssektion) vid stadens regionsjukhus. En vecka efter starten i Addis Abeba råkad de på sin första fistulapatient – en sjuttonårig flicka, som utstått fem dagars födsloarbete, som resulterat i ett dödfött barn. Hennes skador var omfattande och ledde bland annat till urininkontinens. Paret Hamlin hade ingen som helst erfarenhet av allvarliga fistulaskador, vilka länge varit så gott som utrotade i utvecklade länder, tack vare mödravård och kejsarsnitt vid svåra födslar. Men till deras förfäran upptäckte de, att de var vanligt förekommande i Etiopien. Skälen var tidiga äktenskap, undernäring och tungt kroppsarbete i unga år. Det vill säga småflickor med utvecklade kroppar, utsattes regelmässigt för risker. Ofta i avlägsna byar utan hälsovård och isolerade genom oframkomlig terräng – höga berg, djupa klyftor och avsaknad av infrastruktur.

Från den dagen och framåt hade Hamlins bestämt sig för att hjälpa dessa söndertrasade unga kvinnor. De återvände inte till Australien annat än för semester, som de ägnade åt att tiggas ihop pengar för sitt fortsatta arbete. Ett arbete som överlevde svängningarna av oro i landet. Kejsare Haile Selassie och hans regims fall 1974, militärkuppen och krigarnas kulor, som pepprade hål i väggarna i deras hus. Under de följande 17 åren av inbördeskrig – ”Red Terror” slaktades

under sent 70-tal upp emot 500 000 opponenter av den nya kommunistiska regeringen. Förfärlig hungersnöd drabbade landet under 80-talet. Alla såg vilket ofattbart viktigt arbete Hamlins utträttade och lämnade dem helt enkelt i fred.

När Reg dog i cancer för 25 år sedan undrade Catherine om hon skulle orka fortsätta. ”Vi gjorde allt tillsammans och det var svårt att plötsligt bli ensam”, säger hon. ”Jag var på väg att ge upp. Allt kändes för mycket för mig. Men mina vänner här bad mig att inte lämna allt och lovade att hjälpa mig genom alla svårigheter. Och så blev det. Vi klarade det tillsammans. Självklart saknar jag ibland Australien, men det här är mitt hem och dessa människor är min familj.”

Med stöd av donatorer, som fortsätter att lämna bidrag, kan fistulabehandlingar erbjudas kostnadsfritt. Resultatet är en organisation, som fram till idag har opererat över 50 000 kvinnor och etablerat sjukhus i fem regioner förutom det centrala fistulasjukhuset i Addis Abeba. Man är också i färd med att starta ett pilotprojekt, det första utanför landet, med en lokal samarbetspartner i Uganda. Barnmorskor utbildas genom Hamlin Collage för arbete på landsbygden. Upplägget är tänkt att stötta fyrtio statliga hälsocenter. Genom nyetablerade relationer kan Hamlins erkänt kvalificerade och innovativa metoder inom fistulakirurgi spridas till läkare över hela världen.

Idag tycks utomhusreceptionen till Hamlin hospital vara en av de eländigaste platserna i världen. Nyanlända sitter på bänkar och väntar på att bli omhändertagna. Med nedslagna ögon och kropparna böjda i skam, eftersom pölar med urin bildats under dem. Sjukvårdspersonal – tidigare fistulapatienter – försöker bistå dem. Några av de nya har vandrat flera dagar. Andra har lånat pengar från familj

och vänner, kanske sålt familjens ko och tiggat sig till att komma med på en buss. Bönat och bett om att inte bli avslängda för att de luktar. Nu har de äntligen kommit så här långt och kan känna sig säkra. Härifrån avvisas ingen.

Några meter bort, inne i sjukhuset, är scenen en helt annan. Tre fjärdedelar av de fyrtio sängarna är placerade i fyra långa rader utmed den vitmenade salen, som är fylld av patienter, som väntar på operation eller rehabilitering. En del är mitt uppe i sin lunch medan andra är engagerade i samtal. Alla fönster utmed ena långsidan står uppslagna och släpper in kvällsbriserna medan Catherine H, som just gått uppför backen till sjukhuset på en av sina två dagliga promenader, tittar in. Hon har en käpp i ena handen, den andra håller hon under Mamitus arm. Hon slår sig ned i en stol på verandan. Vid hennes fötter sitter en grupp opererade kvinnor, invirade i sjukhusets färgstarka lapptäckesschalar stickade av välgörare i Australien, Nya Zeeland och Storbritannien. De pratar och skrattar och berättar historier. Alla tilltalar de Catherine med Emaye (mamma) och en av dem kysser hennes händer.

Sjukhuset har 97 procent lyckade behandlingar och många tidigare patienter kommer tillbaka för efterkontroller, bland annat efter kejsarsnitt. I en säng tar den nyblivna mamman Emebet hand om sin en vecka gamla dotter. Hon gifte sig vid 16 års ålder, blev gravid vid 19 och efter fyra dagar med födslovärkar hemma föddes barnet dött och hon drabbades av fistulaskador. ”Jag stannade hemma i tre månader, berättar hon, innan jag kom hit och kurerades. Sedan återvände jag hem och när det var dags för nästa barnsbörd for jag tillbaka hit. Jag träffade Catherine och tackade henne för allt. Hon är helt underbar.”

Ett av de värsta fallen man någonsin har träffat på handlar om Asrebeb, som nu bor i Desta Mender, eller ”Glädjebyn” som den också kallas – en specialbyggd by på 60 ha skänkt av etiopiska staten i stadens utkanter, för de tre procent av kvinnorna som inte kan bli helt återställda. Där delar hon ett enkelt hus mitt i vacker växtlighet med tre andra kvinnor vilka var och en genomgår omfattande rehabilitering för ett liv utanför anläggningen. Det kan ibland vara svårt att ta del av deras berättelser.

Asrebeb var en barnbrud och blev gravid vid 12 års ålder. Hon hade födslovärkar i många timmar innan barnet som var dödfött äntligen kommit ut. Hon fick fruktansvärda skador inkluderat dubbel fistula, vilket innebär öppning mellan urinblåsa, vagina och analöppning. Hon tillbringade sju år hopkrupen i sin säng i en liten hydda i utkanten av hembyn, läckande urin och avföring, förskjuten av sin man och undanskuffad från byn. Många såg hennes skador som guds straff. Hon önskade ofta att hon vore död. Efter en tid fick hälsomyndigheten reda på hennes belägenhet och gjorde ett hembesök, varefter hon omgående förpassades till sjukhus. Asrebeb var en tunn skugga av sig själv. Hon vägde endast 22 kg och kunde inte gå. Idag, efter ett flertal operationer och fyra års intensiv psykoterapi och rehabilitering, har hennes liv återvänt. "Den första dagen jag gick kändes det som att bli pånyttfödd," säger Asrebeb, nu 23 år gammal. "Catherine trodde aldrig att jag skulle kunna gå igen, men det sa hon inte. Istället tog hon hand om mig på alla tänkbara vis. Hon gick intill mig när jag tränade. Vi grät båda två av glädje när benen bar. Jag var helt överväldigad och så tacksam. Jag bara önskar att jag kunde skänka henne av mina år så att hon fick leva för alltid."

Det är berättelserna om kvinnor som Asrebeb, som har hållit kvar Catherine H under så många år. "Flickornas historier är så gräsliga, de krossar våra hjärtan," säger hon. "Vår medkänsla är mycket stark och sorgen över att se deras tillstånd och ta del av deras bakgrund påverkar oss alla. Det är därför vi stannar och försöker att göra allt för att hjälpa. Att se dem läka och återvända till livet är fantastiskt. Det finns inte ord för att beskriva den känslan."

Asrebeb är en av 25 kvinnor vid Desta Mender, som får utbildning i olika färdigheter, som hur man löser olika vardagsproblem samt ekonomi och småföretagande. De får också lära sig läsa, skriva och räkna liksom att ta hand om sin egen hälsa. Be-

letshachew Tadesse leder rehabiliteringen och återanpassningen till ett "vanligt" liv och hjälper kvinnorna att våga återvända till verkligheten, starkare och bättre rustade. "Catherine förstår hur viktigt det är att vi visar att det finns ett nytt liv där ute och mycket som de kan utföra," säger Tadesse. "Vi har lyckats väl med att få in kvinnor i olika verksamheter. En startar eget inom mat och dryck, en annan inom spannmål och ytterligare en kvinna har fått en ledande befattning i samhället. Det visar att mirakel kan ske," men att det inte går av sig självt, varken för kvinnorna själva eller organisationen.

Det från början lilla, av familjen och vänner drivna, Hamlins sjukhus har omorganiserats till en stor, professionell enhet. 2012 uppstod en spricka i verksamheten mellan två olika läger och det blev bråk mellan direktion och personal. Det förekom också spänningar med etiopiska staten. "Catherine är mycket charmig och karismatisk, men kan orsaka administrativt trassel till och från," säger hennes syskonbarn Dr David Knox. "Hon är helt helgonlik och uppoffrande gentemot patienterna, men har hon synpunkter på något i verksamheten är hon mycket bestämd och ser till att driva igenom sina åsikter. Jag tror att det ibland kan orsaka problem."

Med ett rikt mått av diplomati från olika läger har alla problem successivt retts ut. Med huvudorganisationen i Australien – The Catherine Hamlin Fistula Foundation – rättsligt bevarad och två grundfonder samordnade, stöds hennes fortsatta verksamhet tillsammans med stiftelser i flera länder. Hennes son, verksam som it-expert i UK, besöker henne regelbundet. Catherine's roll är numera som organisationens vördade galjonsfigur, men med avtal med landet Etiopien om säkring av verksamheten, särskilt efter – ingen vill säga det – hennes död. "Det gör ingen skillnad för sjukhuset idag", menar hon. Under tiden lever hon vidare i sin stuga och håller ett vakande öga på att allt löper på.

Alla är måna om att hålla henne inom verksamheten, att besöka henne och hålla henne uppdaterad om vad som händer, numer kanske mest av artighet. "Hon vill alltid veta, inte bara om operationerna, utan patienterna och deras bakgrund och vad som sedan händer dem hemma," säger Dr. Fekade Ayenachew. "Så medan vi gör en massa arbete med att uppgradera strategier och administrativa system med våra samarbetspartners, arbetar vi också hårt med att behålla the Hamlin legacy, hennes helhetssyn och varma omhändertagandestrategi. Hon kommer alltid att vara en stor inspirationskälla för oss." Denna inställning innefattar såväl personal som patienter.

Sjukhusets föreståndare – syster Wude – säger att det alltid varit hennes dröm att arbeta med de fattigaste människorna, särskilt kvinnor och barn. "Det är inte lätt att ta hand om fistulapatienter. Deras historia är ofta hjärtskärande," säger hon. "Men Dr Hamlin är min mor. Hon är en stark kvinna, en ovanlig, god och ärlig person, som älskar människor. Hon uppmanade min dotter att bli gynekolog och nu är hon färdig läkare och ska specialisera sig på just kvinnosjukdomar."

Likaså beslutade kirurgen Dr Bitew Abebe, vid Hamlin hospital i Bahir Dar i norra delen av landet, att bli gynekolog efter att ha inspirerats av Catherine's operation av hans faster för nästan 30 år sedan. Han övades sedan upp under Catherine's ledning. "Dr Hamlin har givit sitt liv för mitt land," säger han. "Hon är så tålmodig, omhändertagande och vänlig; precis sådan som en doktor ska vara."

Catherine Hamlin, en av endast två utlänningar, som någonsin tilldelats etiopiskt medborgarskap, har också agerat i nära relation med den etiopiska staten. Det har uppenbarats, att genom hennes läkargärning har kvinnors dödstal sänkts kraftigt under de senaste 15 åren. Från 1 400 döda per 100 000 födslar till 350 stycken. Lagar mot barnäktenskap, uppmaningar att inte föda hemma,

dramatisk ökning av antalet barnmorskor, utvidgat hälsoarbete, sjukhus och hälsocenter har alltihop spelat roll för det förbättrade läget.

”Vår tidigare premiärminister lovade att till Catherines 95-årsdag skulle man nå lägsta möjliga antal fistulaskadade i Etiopien”, säger Dr Ephrem Lemango, direktör för mödra- och barnhälsa vid hälsoministeriet, liksom ansvarig för välgörenhet avseende Hamlin Fistula Ethiopia. ”Vi hoppas att skadorna ska ha begränsats påtagligt år 2020. Jag kan inte ens föreställa mig hur situationen skulle ha varit utan Dr Hamlin. När hon kom fanns ingenting och myndigheterna hade inte en tanke på sjukhus eller annan hjälp för dessa kvinnor. Hon kom att bli en katalysator för inspiration och förändring. Hennes framgångsmodell, som innefattar sympati och respekt för patienterna, har lagts in i vår femårsplan för vården.”

Hennes goda exempel har uppmuntrat och lett till riktigt stora uttryck för generositet. Framträdandet i teveshown Oprah 2004 blev en vattendelare som gav Catherines arbete global uppmärksamhet och drog in hundratusentals dollar. Tio år senare blev affärskvinnan Sonia Fenton, Sydney, den genom tiderna största enskilda donatorn genom att skänka \$1 miljon från försäljningen av sin fantastiska våning. ”Jag tvekade inte en sekund, trots att jag har lån på mitt nya hem”, säger hon. Advokaten Mike Barker från Sydney blev så tagen vid sitt ”livsförändrande” besök förra året att han brast ut i tårar vid sin ankomst. Hans 15-manna-grupp skänkte \$280,000 till sjukhuset och han berättar ofta om dess verksamhet.

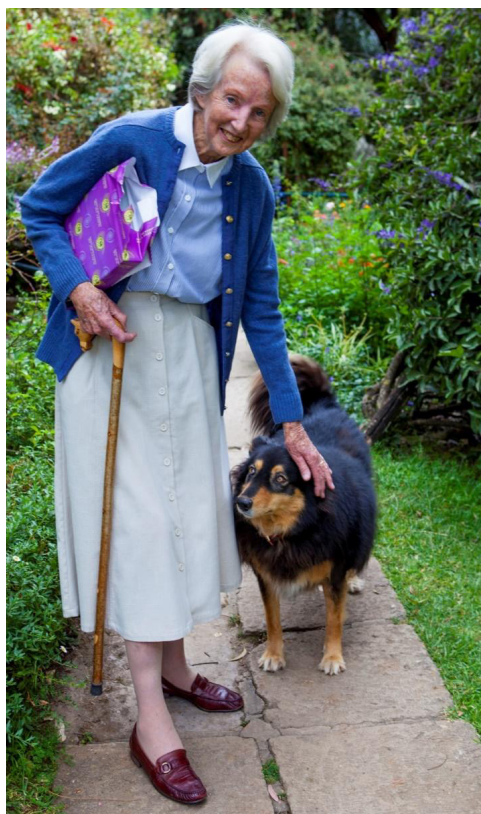
Catherine H blir aldrig förvånad över den effekt hennes patienter har på besökare. ”Mötet med bara en enda av dessa kvinnor innebär att bli djupt berörd.

Barnafödandet ska vara en glädjefyllt händelse, men är för en del en mardröm. Att se dessa arma kvinnor komma in genom sjukhusgrindarna i sina av urin nedsolkade kläder och

utan något i världen förutom hoppet att vi kan kurerat dem, berör varje människa djupt. Efter behandlingen kan de gå ut genom grindarna, tillbaka till ett normalt liv. ”De lämnar oss med lätta steg, i ny klänning och med hopp om en ljusare framtid.”

Catherine gör en paus. Hon vet att det rapporteras omkring 3 000 nya fistula fall varje år och att det finns ett eftersläpande arbete som omfattar 39,000 drabbade. ”Jag kommer inte att se fistula utrotat i Etiopien under min livstid, men det kommer du,” säger hon. ”Jag försöker fortfarande väcka världen och berätta om kvinnorna vi tar hand om. Tänk att dessa gräsligheter fortfarande existerar när det finns så mycken medicinsk kompetens! Jag kan inte vända ryggen åt dessa arma kvinnor och det värmer mitt hjärta att veta att Australien stöder vårt arbete.”

I Australien kan familjen Hamlin endast förundras över att den näst äldsta av sex barn från Ryde i norra Sydney har satt ett sådant avtryck i världen. ”Men hon var alltid en ledartyp”, säger yngre systemen Ailisa Pottie. ”Hon var energisk, hon red omkring på hästar som en galning och när ingenting spännande hände

kastade hon gödsel över staketet in till grannen. Hon var alltid ensam om sina påhitt och beredd att ta konsekvenserna.” ”Hon var ödmjuk mitt i påhitten också,” säger syskonbarnet Alison Morgan. ”Hon tycker ärligt talat inte att hon är något särskilt och är övertygad om att vem som helst i samma situation skulle gjort precis som hon.”

Men ett helgon? Ja, Catherine har nog en änglalikt, sfärisk utstrålning, men är ändå jordnära och kan vara brutalt rättfram. En gång sa hon till en familjemedlem – inom hörhåll av ett trolovat par – att de inte var de rätta för varandra och nog inte borde gifta sig. Hon är kvick att kommentera om någon ny i personalen har en frisyr hon inte gillar. ”Hon är som en drottning”, säger urologen Dr Renate Roentgen, en tyska som är volontär på sjukhuset i Addis. ”Hon är ofta kritisk till andra personers åsikter och kan vara rätt envis. Men folk avgudar henne som vore hon ett helgon, fast hon är faktiskt rätt mänsklig.”

Nära vänner och före australiske guvernören – general Quentin Bryce, säger att det är berättelser, som påminner om hennes egen, som inspirerat henne redan som liten flicka.

”Karismatisk är ett rätt slitet ord, men till och från möter man någon och inser den sanna innebörden. Catherine är charmig, artig och elegant, men bakom finns en behård styrka och beslutsamhet samt vilja att få saker utträttade.”

Och hon har uppenbarligen lyckats. Huruvida hon någonsin blir ett helgon eller inte kan ingen veta, eftersom ingen kan proceduren eller vet hur lång tid den tar. ”Hennes livshistoria är helt otrolig”, säger Dr Tesfaye Yacob, CEO of Hamlin Fistula Ethiopia. ”Den är varm och kärleksfull och handlar om att ge tillbaka hopp och värdighet till de mest marginaliserade och utfrysta kvinnorna i världen. För dessa och många fler, kommer hon alltid att vara en hjältinna.”

GE EN GÅVA TILL CATHERINE HAMLINS MINNE!

Plusgiro: 90 02 96-5, Bankgiro: 900-2965, Swish: 123-90 02 965

Vi i styrelsen kommer gärna och berättar om Fistulasjukhusets verksamhet i Etiopien, visar bilder och film. Kontakt: kerstinengle@gmail.com

Vi rekommenderar ett besök på www.fistulasjukhuset.org. Här finns mycket information med bilder att hämta.

Det framgångsrika arbetet som bedrivs genom Fistulasjukhuset är helt beroende av gåvor.

Vi hoppas på ett bidrag från dig.

Vi finns också på Facebook, twitter och Instagram www.instagram.com/fistulasjukhuset.